

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษารังนี้ ผู้ศึกษาจุดประสงค์ที่จะศึกษาค้นคว้าหาแบบฝึกวิธีการฝึก เพื่อเพิ่มความแม่นยำและประสิทธิภาพการยิงประตู เพื่อที่จะนำไปพัฒนาการกีฬาแทนคืบอดิให้มีความก้าวหน้า โดยมีดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความแม่นยำของการยิงประตูแทนคืบอดิก่อนการฝึกและหลังการฝึกของกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการฝึกกับกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการฝึก
2. เพื่อเปรียบเทียบความแม่นยำของการยิงประตูระหว่างกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการฝึกกลุ่มกับตัวอย่างที่ได้รับการฝึก

สรุปการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ความแม่นยำของการยิงประตูแทนคืบอดิ เริ่มต้นและหลัง 6 สัปดาห์ ของกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการฝึกพลัยโอมตริก พบร่วมกันไม่มีความแตกต่างของผลการทดสอบของจำนวนครั้งที่สามารถยิงเข้าประตูแทนคืบอดิทั้งเริ่มและหลัง 6 สัปดาห์ โดยมีค่าเฉลี่ยเริ่มต้นเท่ากับ 4.60 ± 2.17 หลัง 6 สัปดาห์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90 ± 1.97 (ตารางที่ 2)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ความแม่นยำของการยิงประตูแทนคืบอดิก่อนการฝึกและหลังการฝึกพลัยโอมตริก 6 สัปดาห์ ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการฝึกพลัยโอมตริก พบร่วมกันไม่มีความแตกต่างของผลการทดสอบของจำนวนครั้งที่ยิงเข้าประตูแทนคืบอดิของก่อนการฝึกกับหลังการฝึก โดยมีค่าเฉลี่ยก่อนการฝึกเท่ากับ 4.10 ± 1.37 หลังการฝึกมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.70 ± 0.95 (ตารางที่ 3)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ความแม่นยำของการยิงประตูแทนคืบอดิ ของกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการฝึกพลัยโอมตริกกับกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการฝึกพลัยโอมตริก 6 สัปดาห์ พบร่วมกันไม่มีความแตกต่างของของความแม่นยำที่สามารถยิงเข้าประตูแทนคืบอดิ โดยพบว่ากลุ่มควบคุมมีความแม่นยามเพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.30 แต่กลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกมีค่าเพิ่มขึ้นเท่ากับ 3.60 (ตารางที่ 4)

อภิปรายผล

ผลของการเปรียบเทียบของความแม่นยำในยิงประตูแทนคืบอดิของกลุ่มทดลองและกลุ่มที่ได้รับการฝึกพลัยโอมตริก จะเห็นได้ว่าผู้ที่ได้รับการฝึกพลัยโอมตริก มีผลการยิงประตูที่แม่นยำ

มากกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการฝึก เนื่องจากผู้ที่ได้รับการฝึกพัลโยเมตريكซึ่งเป็นการเพิ่มความแข็งแรงของกล้ามเนื้อหัวไหล่ กล้ามเนื้อแขน และกล้ามเนื้อลำตัว มีการพัฒนาความแข็งแรงของกล้ามเนื้อมากขึ้น

การยิงประตูแยนค์บอล ณ จุดโภ นั้นผู้ยิงต้องยิงในท่ายิงประตูจากหัวไหล่(Shoulder shot) (เกณฑ์ช่วยพนัง(2538)) การยิงประตูจากหัวไหล่เป็นการยิงประตูที่ง่ายและเป็นธรรมชาติที่สุด เพราะเป็นการปล่อยลูกนอลไปยังประตูแบบเดียวกับการขว้างลูกเทนนิส ขว้างลูกซอฟต์บอล เป็นการยิงประตูที่มีความรุนแรงและแม่นยำ ยิงระยะใกล้ วิธีปฏิบัติการยิงประตูจากหัวไหล่ทำได้งานนี้

1. ถ้าเป็นการยิงด้วยมือขวา จะต้องวางเท้าซ้ายไปข้างหน้าเข้าหาประตูส่วนปลายเท้าขวาชี้ไปด้านหลังเล็กน้อย

2. งอขาเอ่าซ้ายเล็กน้อย แล้วถ่ายน้ำหนักไปยังเท้าขวา เอนตัวไปข้างหลังให้ขาหลังตั้งตรง

3. ลูกนอลอยู่ในฝามือขวาและจับให้แน่น แล้วยกแขนขึ้นสูงระดับศีรษะงอข้อศอก และเหวี่ยงไปข้างหลังพองครัว

4. แขนซ้ายงอและยกไหว้ม้าข้างหน้าอก บิดลำตัว หันหัวไหล่ซ้ายไปยังทิศทางที่จะยิงประตู

5. การยิงประตูที่รุนแรง ต้องใช้แรงจากขา สะโพก ลำตัว หัวไหล่ แขน และข้อมือ จากท่าที่ใช้ยิงประตูแยนค์บอลจากหัวไหล่จะต้องใช้แรงที่ออกจากหัวไหล่ แขน และจะต้องมีลำตัวที่มั่นคง จึงจะสามารถส่งลูกนอลออกจากมือได้แรงและเร็ว เมื่อกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการฝึกพัลโยเมตريك จะทำให้เกิดความมั่นคงของลำตัว ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อหัวไหล่ กล้ามเนื้อแขน ทำให้มีความแม่นยำเพิ่มขึ้น โดยกล้ามเนื้อหลังยืดลำตัวให้ติดกับกระดูกสันหลัง ไม่ให้อ่อน ออกไปทางด้านซ้ายและขวาขณะที่มีการหมุนของลำตัว อีกทั้งกล้ามเนื้อหัวไหล่ กล้ามเนื้อแขน เมื่อมีความแข็งแรง สามารถส่งลูกนอลออกจากมือได้เร็วและแรงขึ้นและสามารถทนต่ออาการล้าได้นานกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกพัลโยเมตريك

จากที่ได้นำเสนอวิธีการฝึกพัลโยเมตريكซึ่งใช้หลักการของ Stretch – Shortening Cycle (SSC) เป็นรูปแบบการทำงานของกล้ามเนื้อซึ่งเกิดขึ้นเมื่อกล้ามเนื้อมีการทำงานแบบยืดยาวออกแล้วตามด้วยการทำงานแบบหดสั้นเข้าอย่างทันที ผลที่ได้จากการนี้จะทำให้มีแรงในการหดตัวแบบหดสั้นเข้ามากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับการทำงานแบบหดสั้นเข้าอย่างเดียว

ดังนั้นการฝึกพัลโยเมตريكเป็นการเพิ่มการตื้นตัวของการรับรู้ของประสาทเพื่อให้เกิดการตอบสนองของระบบประสาทและระบบกล้ามเนื้อในการฝึกพัลโยเมตريكซึ่งเป็นอีกแบบหนึ่งซึ่งสามารถพัฒนาสมรรถภาพและความสามารถของกีฬาเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะการพัฒนาทางด้านระบบ

ประสาทและระบบกล้ามเนื้อ ซึ่งที่จะต้องการให้ได้ปริมาณการหดตัวของกล้ามเนื้อที่มากที่สุดในเวลาที่น้อยที่สุด การเคลื่อนไหวของกระแสไฟฟ้า เกี่ยวข้องกับการทำงานซึ่ง ๆ กัน บางกีพาต้องการหดตัวของกล้ามเนื้อแบบทดสอบเข้าอย่างรุนแรง และรวดเร็ว (เอกสารประกอบการสอนวิชา วิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีการกีฬา อาจารย์เพียรชัย คำวงศ์, 2537)

กล่าวโดยสรุปผลการศึกษาในครั้งนี้ทำให้ทราบว่าเมื่อผู้ได้รับการฝึกความแข็งแรงของกล้ามเนื้อหัวไหล่ กล้ามเนื้อแขน และกล้ามเนื้อลำตัว มีความแม่นยำในการยิงประตูฯแน่นอนเพิ่มขึ้น และจากการสังเกตุพฤติกรรมทางด้านร่างกายและจิตใจของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มพบว่าก่อนทำการยิงประตูเริ่มแรก ก่อนที่จะทำการฝึกกลุ่มตัวอย่างยิงประตูอย่างไม่มั่นใจว่าจะแม่นยำหรือไม่แม่นยำ หลังจากทำการฝึกพลัยโอมे�ตริกเป็นเวลา 6 สัปดาห์ ทำการทดสอบยิงประตูฯแน่นอนพบว่ากลุ่มที่ได้รับการฝึกพลัยโอมे�ตริกมีพฤติกรรมที่มีความมั่นใจมากขึ้น กับกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการฝึกพลัยโอมे�ตริกยังคงมีพฤติกรรมเหมือนครั้งแรก สรุปได้ว่ากลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกพลัยโอมे�ตริก ในขณะทำการฝึกพลัยโอมे�ตริกในแต่ละท่านนั้น กลุ่มทดลองได้มีการทำสมาร์ตี้ส์ในการปฏิบัติ จึงทำให้ในขณะฝึกพลัยโอมे�ตริกจะมีการฝึกจิตวิทยาควบคู่กับไปด้วย จึงสามารถเพิ่มมั่นใจให้กับกลุ่มทดลองได้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการเปรียบเทียบในหลายกลุ่ม
2. ควรจะมีการฝึกความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขาเพิ่มความมั่นคงในการยืน
3. ควรมีการวัดความแข็งแรงของกล้ามเนื้อเพื่อให้ทราบถึงการพัฒนาการของความแข็งแรงของการฝึกพลัยโอมे�ตริก
4. จากแบบฝึกที่ทำการศึกษามีทำในการฝึกความแข็งแรงของกล้ามเนื้อลำตัวค่อนข้างน้อย ควรจะมีการเพิ่มท่าพลัยโอมे�ตริกในส่วนของลำตัวมากขึ้น
5. ควรมีการแยกแบ่งกลุ่มตัวอย่างที่มีทักษะดีและที่ไม่ดีอยู่ในทั้ง 2 สองกลุ่ม